

ФОМЕНОК Віталій,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

CERS ТА ПРАВА ЛЮДИНИ В ЕКОНОМІЧНІЙ ПОЛІТИЦІ

Центр економічних та соціальних прав (CESR) – міжнародна неурядова організація, яка бореться з бідністю та нерівністю, просуваючи права людини як керівні принципи соціальної та економічної справедливості. Працюючи у співпраці з партнерами по всьому світу, CESR використовує міжнародне право в галузі прав людини як інструмент для боротьби з несправедливою економічною політикою, яка систематично підриває користування правами та розпалює нерівність. Їх міжнародна та міждисциплінарна команда співробітників, що базується в Нью-Йорку та Йоганнесбурзі, є представниками рухів за права людини, розвиток та соціальну справедливість у різних частинах світу.

Робота спрямована на боротьбу з несправедливим розподілом ресурсів та влади всередині країн та між країнами, що сприяє нерівності та позбавляє мільярди людей їхніх прав. Їх прагнення системних змін включає стійкий прогрес у проведенні політичних та інституційних реформ, які можуть допомогти змінити динаміку, що впливає на розподіл ресурсів та влади. Вони приділяють особливу увагу економічним та соціальним правам, у тому числі правам на освіту, здоров'я, харчування, воду, житло та працю як потужним, але недостатньо використовуваним інструментам для виправлення нерівномірного розподілу ресурсів та влади.[1].

На місцевому, національному чи міжнародному рівні економічна політика має визначальні наслідки для реалізації прав людини. Вибір політики, розроблений урядами та іншими могутніми діями, відзначає різницю між гідним життям та життям, пов'язаним із обмеженнями та несправедливістю буквально для мільярдів людей. Проте, незважаючи на ці факти, правозахисний рух донедавна не вагався у боротьбі з політично суперечливою сферою економічної політики. Це означає, що держави повинні запобігати, пом'якшувати наслідки й протидіяти шляхом вироблення

відповідних політик, законодавства, регулювання та судових розглядів.[2.]

Коли невелика група так званих елітних людей контролює більше багатства, ніж решта людства, а незліченна кількість мільйонів позбавлені навіть їхніх основних прав людини, цей розрив більше не можна ігнорувати. CESR знаходиться в авангарді розвитку руху, який прагне подолати давній розрив між правами людини та економічною політикою.

Відповідно до договорів прав людини, які підписані та ратифіковані майже всіма країнами, уряди зобов'язані мобілізувати максимум наявних ресурсів для реалізації прав людини. Їхня економічна політика також підпорядковується чітким стандартам участі, прозорості, підзвітності та недискримінації. Більше того, ці стандарти застосовні як до національного, так і до міжнародного впливу економічної політики на права людини, оскільки уряди зобов'язані забезпечити, щоб така політика служила для просування, а не перешкоджала дотриманню прав людини в інших країнах. Більша частина економічної нестабільності останніх років і повсюдних обмежень, які продовжуються разом з безпрецедентним рівнем багатства, можна простежити через невиконання урядами своїх зобов'язань щодо прав людини у цьому відношенні.

Працюючи в тісній співпраці з партнерськими організаціями, CESR впроваджує стандарти прав людини при розробці та реалізації економічної політики в усьому світі. Спираючись на їхню новаторську роботу з контролю за дотриманням стандартів економічних і соціальних прав, їхній проект «Жорстка економія та альтернативи» передбачає, що вони закликають уряди до відповідальності за непродумані програми жорсткої економії в таких країнах, як Ірландія, Іспанія, Бразилія та Південна Африка.

Поряд з цим їхній проект «Боротьба з податковою несправедливістю через права людини» об'єднує спільноти податкової справедливості та правозахисників у згуртований та динамічний рух, що потребує справедливості у генеруванні та розподілі ресурсів. CESR очолив створення нової Ініціативи за принципами та керівними принципами податково-бюджетної політики та прав людини в Латинській Америці та Карибському басейні з відомими регіональними партнерами.

Отже, відразу після глобальної міжнародної фінансової кризи 2007-2008 років здавалося, що несправедливість необмеженого капіталізму та пов'язані з ним недоліки економічного планування вже не можна було ігнорувати. Однак міжнародному співтовариству значною мірою не вдалося винести уроки з колапсу, і посилення жорсткої бюджетної економії та поширення податкових зловживань, вони стали новими нормами. Програма CESR «Права людини в економічній політиці» кидає виклик цій несправедливій та нестійкій динаміці, підвищуючи перетворюючи силу прав людини при розробці економічної політики. Зрештою, економіка повинна бути потребам простих людей, а не людей, які перебувають у владі економіки, в якій вони живуть.

Список використаних джерел:

1. Соціальна відповідальність <http://ied.kpi.ua/wp-content/uploads/2015/10/Socialna-vidprovidalnist.pdf>
2. Савчин М.В., Правове регулювання та економічні свободи і права. 2020. с.85

ЦОЙ Ангеліна,

слухач магістратури
факультету підготовки фахівців для
органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

ЮНІНА Марина,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ МЕДІАЦІЇ У ВИРІШЕННІ СПОРІВ

В умовах сучасності для України, яка відповідним чином стала на шлях європейської інтеграції, все більш актуальним постає певне питання застосування механізмів вирішення спорів поза юрисдикційного спрямування. На сьогодні, суспільство потребує нових, а саме прогресивних методів вирішення будь-яких спорів методами, які б несли в собі мінімальні часові та фінансові витрати. Вирішенням цього актуального питання може стати саме відповідний інститут примирення, який має назву медіація, що на відміну від інших альтернативних методів вирішення спорів, безпосереднім чином спрямована на збереження партнерських стосунків між конфліктуючими сторонами та продовження співпраці між ними, чи залишенням дружніх взаємовідносин.

Медіація становить певний процес вирішення нагальної проблеми між відповідними сторонами на основі переговорів з певною участю нейтральної сторони (тобто медіатора). Інакше кажучи, то медіація, певним чином виступає як програма примирення сторін, яка полягає в вислухованні осіб та направленні їх в найсприятливішу сторону задля вирішення їх конфлікту. [1] Правова література чітко визначає саме види медіації як одного із альтернативних способів вирішення спорів, а саме: 1) пряма та непряма медіація, яка відповідним чином залежить від волі сторін (тобто при безпосередній їх зустрічі чи коли посередники передають інформацію між сторонами особисто); 2) сімейна медіація; 3) медіація в адміністративних